

Tužbeni zahtjev

- Utvrditi da je time što nije najkasnije do 18. travnja 2016. donijelo zakonske i druge mjere koje su potrebne za usklađivanje s Direktivom 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ (SL L 94, str. 243.), ili, u svakom slučaju, time što nije dostavilo tekst tih mjera Komisiji, Veliko Vojvodstvo Luksemburg povrijedilo obveze koje ima na temelju članka 106. stavka 1. navedene direktive;
- Velikom Vojvodstvu Luksemburga izreći, u skladu s odredbama članka 260. stavka 3. UFEU-a plaćanje novčane kazne u visini od 11 628 eura po danu, računajući od dana objave presude u ovom predmetu, zbog povrede obveze dostave teksta mjera o prenošenju Direktive 2014/25/EU;
- Velikom Vojvodstvu Luksemburga naložiti snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Države članice su na temelju članka 106. stavka 1. Direktive 2014/25/EU morale usvojiti odredbe potrebne za usklađivanje s tom direktivom najkasnije do 18. travnja 2016. Budući da Luksemburg nije dostavio mjere prenošenja te direktive, Komisija je odlučila pokrenuti postupak pred Sudom Europske unije.
2. U svojoj tužbi, Komisija predlaže izricanje dnevne novčane kazne u iznosu od 11 628 eura Luksemburgu. Iznos novčane kazne izračunat je vodeći računa o težini i trajanju povrede, kao i odvratajućem učinku s obzirom na sposobnost plaćanja te države članice.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. veljače 2018. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – Sociale Verzekeringsbank, druge stranke u postupku: F. van den Berg i H. D. Giesen**

(Predmet C-95/18)

(2018/C 161/24)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sociale Verzekeringsbank (Svb)

Tuženici: F. van den Berg i H. D. Giesen

Prethodna pitanja

- (1a) Treba li članke 45. i 48. UFEU-a tumačiti na način da im se u slučajevima kao što su ovi protivi nacionalna odredba poput članka 6.a točke (b) AOW-a ⁽¹⁾? Ta odredba dovodi do toga da nizozemski rezident nije osiguranik socijalnog osiguranja te države boravišta ako je zaposlen u nekoj drugoj državi članici pa se na njega primjenjuje zakonodavstvo iz područja socijalnog osiguranja države zaposlenja na temelju članka 13. Uredbe br. 1408/71 ⁽²⁾. Posebnost je predmetnih slučajeva da dotične osobe na temelju zakonskog uređenja države zaposlenja nemaju pravo na starosnu mirovinu zbog ograničenog opsega svojeg zaposlenja u toj državi.

- (1b) Je li za odgovor na pitanje 1.a relevantno to da za rezidenta države boravišta, koja u skladu s člankom 13. Uredbe br. 1408/71 nije nadležna, ne postoji obveza uplate doprinosa u sustav socijalnog osiguranja te države boravišta? Tijekom razdoblja u kojima je rezident zaposlen u nekoj drugoj državi članici na njega se na temelju članka 13. Uredbe br. 1408/71 isključivo primjenjuje sustav socijalnog osiguranja države zaposlenja, a ni nizozemskim propisima nije predviđena obveza uplate doprinosa u takvom slučaju.
- (2) Je li za odgovor na pitanje 1.a relevantno to što je postojala mogućnost da dotične osobe ugovore dobrovoljno osiguranje u skladu s AOW-om ili zatraže od SvB-a sklapanje dogovora u smislu članka 17. Uredbe br. 1408/71?
- (3) Protivi li se članku 13. Uredbe br. 1408/71 to da netko, poput supruge H. D. Giesena, za koju se isključivo na temelju nacionalnih propisa njezine države boravišta, tj. Nizozemske, smatra da je od 1. siječnja 1989. bila osigurana prema AOW-u, stekne pravo na starosnu mirovinu ako se radi o razdobljima tijekom kojih su se na nju u skladu s navedenom odredbom iz te uredbe zbog zaposlenja u nekoj drugoj državi članici primjenjivali propisi te države zaposlenja? Ili pravo na naknadu na temelju AOW-a valja smatrati pravom na davanje koje u skladu s nacionalnim pravom ne podliježe uvjetima u pogledu zaposlenja ili osiguranja u smislu presude Bosmann⁽³⁾, tako da se razmatranja u toj presudi mogu primijeniti na njezin slučaj?

⁽¹⁾ Algemene ouderdomswet (Opći zakon o starosnim mirovinama)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL 1971., L 149, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 7.)

⁽³⁾ EU:C:2008:290

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. veljače 2017. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – Sociale Verzekeringsbank, druga stranka u postupku: C. E. Franzen**

(Predmet C-96/18)

(2018/C 161/25)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sociale Verzekeringsbank (SvB)

Druga stranka u postupku: C. E. Franzen

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 45. i 48. UFEU-a tumačiti na način da im se u slučaju kao što je ovaj protivi nacionalna odredba kao što je članak 6a. točka (b) AKW-a⁽¹⁾? Ta odredba dovodi do toga da nizozemski rezident nije osiguran u sustavu socijalnog osiguranja te države boravišta ako je zaposlen u drugoj državi članici pa se na njega na temelju članka 13. Uredbe br. 1408/71⁽²⁾ primjenjuju propisi o socijalnom osiguranju države zaposlenja. Ovaj slučaj poseban je po tome što tuženica na temelju zakonskog uređenja države zaposlenja zbog ograničenog opsega njezina tamošnjeg rada nema pravo na dječji doplatak.